

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevur: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Bláðfolk: Høgni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindsenkov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Vinnuligt framstig og Ólasa »bopparí«

SEINASTA hálva árið eru trý nýggj fiskiskip komin til Vágs. Á hvønn sín hátt eru tey nýskapandi. Fyrst kom ein 100 tons útróðrarbátur. Á hesum bátinum er dentur lagdur á góða hagreiðing og tað góða úrslitið hava vit longu hoyrt um. Síðan kom ein skeljatrolari — tann fyrsti av sínum slag. Og í farnu viku kom ein feskfiskatrolari við frystiutgerð og skerimaskinu.

EINKI er at ivast í, at henda leiðin er ein tann rætta. Aðlanin at skera og frysta fiskasløg, sum annars fara fyrri bórð aftur, og aðlanin at skráskera kongafiskin til japanska marknaðin, verður óivað eitt gott rakstrarligt ikast. Harafturat er tað ein landsbúskaparligur vinningur, tí meira fæst fyrri fiskin.

ÚTLITINI hjá fleiri tættum innan fiskivinnuna eru minni bjørt í løtuni — og tí er eisini neyðugt við nýhugsan. Partvíst á tann bógvinn til fiska fiskasløg, vit ikki fiska í dag, men samstundis lættir um fiskiskapin eftir vanligu fiskasløgum. Og partvís til at virka fiskin meira, so meira fæst fyrri høvuðsútflutningsværu okkara. Tíverri hevur tað gingið heldur stríltið at tilvirka fiskin meira. Men nú hevur so ein av teimum týðandi monnum innan fiskivinnu okkara, Jákup Joensen, tikið eitt stig á hesa leið — og sambært tíðundunum er hetta fyrsta lið í eini framtíðarhugsan. Vit heilsa hesum vinnuliga framstigi vælkomnum og ynskja manning og reiðarí eydna við hesum vinnutóli. Eisini er at vóna, hetta ger sít til, at arbeiðið hjá flakafólkunum í Vági og byggunum harumvegir verður meira stöðugt.

oddagrein

DAGBLAÐIÐ heilsaði eisini hesum nýggja fari. Men við at spilla út og halda tingformannin eins og ein skipara hjá sama reiðarí, javnaðartingmannin Henrik Old, fyrri gjøldur við ramsuni um »sosialistiska øvund« og almennu »boppuna«. Á hesum stað skulu avrik Óla Breckmans á skipsdekkki ikki víðgerast, men hevði hann havt avrikað ein brotpart av tí, sum Henrik hevur gjørt, skuldu vit lyft hattin fyrri honum.

MEDAN Henrik Old hevur ført fong fyrri fleiri tiggiutals milliónir til landa, hevur Óli Breckmann bara sokið almennu »boppuna«. Henrik — sum so mangur annar — varð noyddur at vinna til dagligt breyð frá unglingi av, meðan hesin væl poleraði og umhjúklaði hvølpurin í Havn dusaði sær í eini »kuvøsu-tilveru« við slangum til agentur, sum hava tjent tjúkt upp á tað almenna!

JAVNAÐARFLOKKURIN hevur eina aðra samfelags-hugsjón enn Fólkaflokkurin. Okkara er tó ikki so einoygd, men so viðskygd, at hon loyvir privatum, samtaks ella almennum fyrirtakssemi at virka lið um lið. Hinvegin er einki duls-mál, at grunnsjónarmiðið er, at arbeiðandi fólk skal eiga vinnutólini. Men tað skal sláts fast, at okkara politikkur er ikki so fongdur við fanatismu og trongskygni, sum hugsjónin, andaligi leiðari Fólkafloksins dagliga bórðreiðir við.

MURAN í Fólkaflokkinum kom greitt til sjóndar í hesi greinini. Fólk við eini aðrari politiskari áskoðan, skulu ikki hava loyvi fritt at virka í hesum samfelagnum, sum vit øll — eisini sosialisturin — hevur bygt upp við dagliga arbeiði sínum.

mor-

tjak og meiningar

Eitt sindur um gørn, nótt og sílamenn

Í eini tíð, har næstan ikki annað er at hoyra, enn hvussu ovfiskaðir okkara fiskastovnar eru, eru tingmenn í ramasta álvara farnir at tosa um at slaka munandi í tiltøkum, sum kunnu virka til at verja okkara fiskastovnar inni við land.

Talan er her sjálvandi um tað uppskotið, sum sambandsmaðurin í Norðstreymi hevur lagt fyrri tingið um garna- og nóta-veiðu í fjórundi. Minnst meg rætt, var tað sami tingmaður, sum fyrri nök-urum árum síðani vildi avhøva hvønn skarv, sum svam fram við landinum, tí hesir hóttu okkara uppsatvov.

Valár er, so ikki var annað at vænta, enn at tað fóru at koma fleiri meiri ella minni illa gjøgnum-hugsað uppskot fyrri tingið í hesi setuni. Og tingmenn renna kropp á kropp upp á røðarapallin at siga hvør øðrum, hvussu umráðandi tað er fyrri búskap landsins, at menn sleppa at seta gørn og kasta nótt nærum uppi á landi. Men teir tykjast longu hava gloymt, hvussu verðið var seinast nakað var at fáa av sild á firdunum. Eingin skoytti um at keypa alla ta sild, sum ta kundi fást uttan fyrri 30 metrar. Og nær er nótt seinast kastað í Sundalagnum?

Javnaðarmaðurin í Eysturoy tosar um at geva teimum, sum hava gørn og nótt fram við landi til livibreyð, betri sømdir við at broyta fiskarilögina, soleiðis at ikki bara fritidarfiskararnir hava fyrmin av henni. Sentimentalt sluttur og vrøl. Hvør livir í dag av hesum fiskari? Munnu ikki teir, sum seta sildagørnini á Skálafjørðinum, flest allir cisini hava aðra vinnu? Og verða teir so ikki at rokna sum fritidarfiskarar? Og hvussu verður við teimum dyru uppsatrolarunum, tá seiðatorvurnar skulu takast við nótt, fyrri at menn kunnu liva av at fiska nærri enn 30 metrar úr landi? Tá verða nokur veðhald afturat effektivt, harra figgiarnevndartorfmaður.

Tosað verður um, at aðrastaðni verður laka- og silayngul sett út, sum so kemur aftur í áirnar, og fær ein ta fatan, at slíkt verður als ikki gjørt her á landi. Tingmenn, sum siga slíkt, vita betur. (Lat okk-

um tó bert vóna, at tað er blaðmaðurin, sum ikki endurgevur rætt). Føroya Silaveiðufelag setir á hvørjum ári út yngul, sum eisini roynir at koma aftur. Men hvussu tað gongst er ein syndarlig søga. Og um nú gørnini eisini skulu standa heilt í klettin, verður eingin grund til yvirhøvar at gera sær hetta stríðið.

Meiri skil hevði verið í, um tingmenn gjørdu nakað meiri við at hjálpt teimum, eftir øllum at doma ikki væl seðdu fritidarfiskarunum, at hildið skil á øllum tí rovfiskiskapi, sum fer fram við gørnun, krøking og á annan hátt tað mesta av sumrinum. *Hvørt einasta ár!* Sum er hava hesir menn, sum brúka nógva tíð til ókeypis at royna at røkja laksa- og silastovnin, ikki loyvi til at taka seg til rættis, men skulu siga lögregluni frá, tá teir koma fram á teir sonevndu »krybararnar«. Og tá er vanliga góð tíð hjá hesum at beina øll prógv av vegnum, aðrenn nakað kann gerast við teir. Tað hevur ikki tykst verið so lítil hugar at ferðast uttanlands fyrri at siggja, hvussu aðrir loysa ein og annan spurning. Hvát við at hugt at, hvussu danir gera í garna-málinum fram við landi. Har er ikki 30 metrar mark, men 100. Teir hava nevniliga funnið út av, at 30 metrar er alt ov lítið.

Tið er enn at víðgera hetta mál skilagott í fiskivinnuendini. Rátt verður tí til, nú málið er komið fyrri tingið, at markið verður flutt frá 30 út á hundrad metrar, ella at málið verður avvist. Tá so tingmenn eisini nevna, at tað orsakað av dálking frá alibrukum kann vera hættisligt at eta seið, skuldu allar grundir verið til at skerpa heldur enn linka um tey tiltøk, sum verja hendan fisk. Tá hann sum vaksin upsi verður veiddur til havs, er grund til at halda, at hann hevur tíð at verða reinsaður aftur.

Sum áður nevnt, so er valár, og greitt sæst, at nú er valstriðið byrjað. Tit tingmenn, sum siga tykkum vilja silunum so væl, serliga eysturoyartingmenn, tit kundu passandi farið og kannað, hvussu tað bleiv við veitingini av einastu gýtingaránni, sum rann í Eiðisvatn, aðrenn vatnið varð hækkað. Hóast fólk har norðuri flest øll eru fyrri útbýggjngini, høvdu tey helst einki havt imóti, at sloppið onkran túr við tráðuni enn sum áður í sini fritíð. Men verður ongastaðni at gýta hjá silunum, gerst kanska neyðugt at fara at kasta nótt fram við landinum, fyrri at fáa fritíðina at ganga.

Edvard í Skorðini
Joensen

Rætting til grein hjá Frank Davidsen í blaðnum seinasta leygardag

Í seinna enda í øðrum broti er nakað dottið burtur. Brotið skuldi vera:

Í staðin fyrri at biðja og siggja, hvussu leikur fer fram, kann partamaður P. Michelsen í Vágum, Svend Áge Ellefsen, ikki bara sær at koma við viðmerkingum til grein loftferðslustjórans. Tað skal hann sjálv-

andi hava loyvi til. Men tá hann samstundis er noyddur at draga sínar partapolitisku mótsøðumenn inn í viðmerkingar sínar skal tað ikki fara óátalað aftur við bórðinum.